

گرفتن شیوه‌های مستبدانه و روش‌های غیر انسانی، به نوعی کمبود دانش و مهارت‌های انسان را در اداره کردن افراد جبرا ن نمایند. البته، اتخاذ چنین روش‌هایی در نهایت منابع سازمان خصوصاً نیروی انسانی را به هدر خواهد داد.

به همین منظور مطالب مختصراً درباره «مدیریت مج گیری» بیان گردید تا خواننده عزیز، سازمان‌هایی را که با این سبک اداره می‌شوند و همچنین، موقعیت کارکنان آنها را در ذهن خود مجسم نماید. این موضوع برای مدیران فعلی و نیز کارکنانی که ممکن است در آینده پست‌های مدیریتی را احراز نمایند (البته، مدیران مج گیر» پستهای مدیریتی را اشغال می‌کنند)، حائز اهمیت است.

زیرا، آنها با کسب اطلاعات درباره سبک‌های مختلف می‌توانند با آگاهی و

بینش نسبت به انتخاب روش مدیریتی مورد نظر خود، اقدام نمایند. و به قول استاد سخن، سعدی شیراز:

من آنچه شرط بلاغ است با تو می‌گویم
تو خواه از سخنم پند گیر خواه ملال

یک «مدیر مج گیر» با تجربه و کار آزموده باید با زیرکی و نبوغ خاص خود، اشتباه کارکنان را بزرگ نمایی کند و به عنوان مقاطع ضعف، در

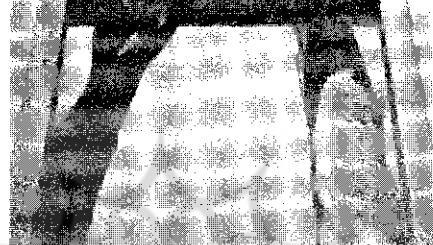
پرونده آنها ثبت نماید. بدینه است،

در موقع ضروری، می‌توان از این ضعف، به تفع سازمان و مدیریت (البته، «مدیریت مج گیری استفاده نمود) برای این مقاطع لذت بست

اقدامات کنترلی را شدیدتر کنم تا

متوانیم برای تمامی زیر دستان خدا

دک تعلله ضعف داشته باشند

در بی ارزش جلوه دادن تلاش دیگران و مبالغه در ارائه کار خود، از یکدیگر گویی سبقت را می‌ربایند. این امر در نهایت به یکی از بیماری‌های شایع و خطیرناک مدیریت تبدیل می‌شود.

نتیجه‌گیری

به طور کلی مدیران توانا و خلاق، هیچ‌گاه از طریق اتخاذ چنین روش‌هایی از «مدیریت مج گیری» مانع رشد و تعالیٰ نیروهای تحت پوشش خود نخواهند شد. آنان به واسطه توانایی‌های ذاتی و اکتسابی خود تلاش می‌کنند تا شرایط و بسترها لازم برای ایجاد فضای مناسب و امید بخش را در سازمان فراهم آورند. فضایی که در آن، کارکنان بیش از پیش نسبت به سازمان احساس تعلق نموده و تأمین نیازهای خود را در گرو تحقق اهداف سازمان بدانند.

این دسته از مدیران، برخلاف مدیران موصوف، رمز موفقیت خود را در مج گیری و بزرگ‌نمایی اشتباهات دیگران نمی‌دانند. مدیرانی که سبک‌هایی نظیر «مدیریت مج گیری» یا «مدیریت استبدادی» را اعمال می‌کنند،

در واقع در پس سرپوش گذاشتن بر روی ضعف‌ها و کمبودهای خود هستند. آنها به دلیل عدم توانایی در هدایت و راهبری سازمان و نیروهای تحت نظارت مجبورند با به کار

۲ برای مطالعه بیشتر به کتاب زیر مراجعه نمایید:

مبانی و اصول مدیریت آموزشی، تألیف دکتر علی علاقه بند، انتشارات بعثت، ۱۳۷۱، فصل یازدهم.

مفاهیم و فرآیندها

محمد قاسمی

چکیده

امروزه منابع انسانی هر سازمان، عامل اساسی رشد و بهره‌وری سازمان و مهم‌ترین مزیت رقابتی با به وجود آوردن‌های آن است. سازمان به کمک منابع انسانی خود می‌تواند به استراتژی‌های رقابتی چون رهبری هزینه، ایجاد تمایز و بهبود کیفیت دست یابد.

بنابراین سازمان در رأس آن مدیریت باید تلاش نماید استراتژی‌های مدیریت منابع انسانی را با استراتژی‌های کسب و کار به گونه‌ای تلفیق نماید که موجبات ایجاد مزیت رقابتی حاصل از این منابع را نسبت به رقبا فراهم آورد.

افزون بر این مطالب، منابع انسانی امروزه با چالش‌های جدیدی چون تغییر روندهای فرهنگی، اقتصادی تکنولوژیکی و قابضی روبرو شده است. مدیریت استراتژیک منابع انسانی با توجه به موارد مطرح شده می‌کوشد به رسالت خود در جهت افزایش کارایی داخلی، هماهنگی خارجی و ایجاد مجموعه‌ای منسجم دست یابد.

در این مقاله ضمن میان مفاهیم و فرآیندهای مدیریت استراتژیک منابع انسانی، استراتژی‌های ارزش‌افزا و هر یک از حوزه‌های آن را بیان می‌کنیم.

مقدمه

مفهوم مدیریت استراتژیک منابع انسانی (1) به این واقعیت اشاره دارد که سازمان برای کسب مزیت رقابتی باید به کارکنان، به عنوان برترین دارایی شرکت بنگرد و برای توسعه آنها برنامه‌های بلند مدتی داشته باشد. این مفهوم به استراتژی منابع انسانی، به عنوان محور تاکید دارد که بر اساس آن مزیت رقابتی در صورتی قابل دستیابی است که سازمان قادر باشد منابع انسانی مورد نیاز واجد شرایط را جذب کند و به گونه‌ای آموختش دهد تا سریعتر از رقبا بگیرند و سریعتر آموخته‌های خود را عملی سازند.

در تعریف SHRM^۱ اینطور آمده است: «مرتبه ساختن مدیریت منابع انسانی با اهداف کوتاه مدت و بلند مدت راهبردی جهت بهبود عملکرد شرکت و ایجاد فرهنگ سازمانی که بتوان انعطاف‌پذیری و خلاقیت را تقویت نمود.» (تراس و گران ۱۹۹۴-۲)

(استفاده از منابع انسانی به صورتی برنامه‌ریزی شده و انجام کارهایی با هدف قادر ساختن سازمان جهت تأمین اهداف مورد نظر) (رایت و مک ماهان ۱۹۹۲-۳).

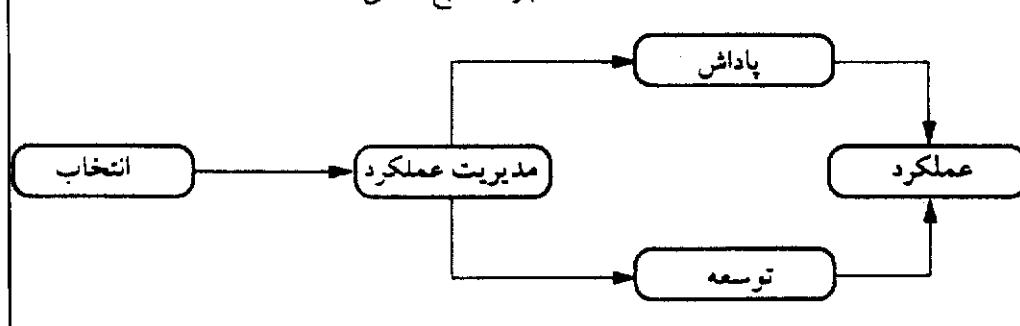
(استوری ۱۹۹۶-۴) معتقد است برای شناخت مفهوم مدیریت استراتژیک منابع انسانی باید میان جنبه‌های سخت^۵ و جنبه‌های

مکتب میشیگان^۶

این مکتب اولین تعریف روش و صریح را از مفهوم مدیریت منابع انسانی سیستم‌های منابع انسانی ارایه کرد طبق اصول این مکتب باید به گونه‌ای تدوین شوند که با استراتژی سازمان هماهنگی باشند، از این رو آن را مدل سازگار کننده^۷ نیز می‌نامند. این مکتب یک چرخه منابع انسانی ارایه می‌دهد که شامل چهار فرآیند انتخاب، مدیریت عملکرد، پاداش و توسعه است. (شکل ۱۰)

علاوه بر این، جهت ایجاد هماهنگی بین استراتژی تجاری

۱. چرخه منابع انسانی

شرکت و استراتژی منابع انسانی باید از روش‌های زیر بهره جست: (فامبرن^{۱۰}-۱۳۸۴) شارچی یک سیستم اطلاعات منابع انسانی (HRIS) است. حال در این حوزه‌ها، استراتژی‌های منابع انسانی قابل استفاده می‌باشند. به مسایل کلان مانند ساختار، فرهنگ، تعهد، انعطاف پذیری، کیفیت و غیره می‌پردازد. در حالی که استراتژی‌های منابع انسانی بر مقاصد خاص سازمان و آنچه باید تحقیق پذیرد تاکید دارد. می‌توان رابطه این دو را به رابطه میان مدیریت استراتژیک و استراتژی‌های تجاری تشبيه کرد. (آرمسترانگ^{۱۱}، اعرابی و ایزدی ۱۳۸۱)

شرکت و استراتژی منابع انسانی باید از روش‌های زیر بهره جست: (فامبرن^{۱۰}-۱۳۸۴)

۱) طراحی یک سیستم اطلاعات منابع انسانی (HRIS)
۲) اطمینان از توجه مدیریت عالی سازمان به HRIS همانند سایر موضوعات مهم
۳) سنجش سهم مشارکت HRIS در کلیه سطوح سازمانی اعم از سطوح استراتژیک، مدیریتی و عملیاتی
مکتب‌هاروارد^{۱۲} این مکتب به داشتن بینشی وسیع، فراگیر و بلند مدت و فلسفه‌ای محوری تأکید دارد.

مدیریت منابع انسانی باید توسط مدیران صفت انجام پذیرد. این مکتب نسبت به مکتب میشیگان نگرشی فراگیرتر دارد و عوامل موقعیتی و نقش گروه‌های ذی نفع را نیز مطرح می‌سازد. (بیر^{۱۳} و همکارانش ۱۹۸۴) این مکتب دو ویژگی عمدۀ برای HRM بر می‌شمارد:

۱) مدیران صفت در ایجاد هماهنگی بین استراتژی تجاری و استراتژی‌های نقش عمدۀ ای دارند.
۲) ماموریت HRM تعیین سیاست‌هایی جهت تقویت منافع دو جانبی است. شکل ۲، چارچوب این مکتب را نمایش می‌دهد:

مدیریت استراتژیک منابع انسانی و استراتژی‌های منابع انسانی

روشی است کلی و فراگیر برای مدیریت امور کارکنان SHRM و هماهنگ کردن استراتژی‌های منابع انسانی با استراتژی تجاری

مطلع می شوند.
روش های طراحی استراتژی های منابع
انسانی

بهترین روش^{*}

این نگرش بیان می کند که می توان مجموعه ای از بهترین روش های HR را برای بهبود عملکرد سازمان استفاده کرد. استفاده از این روش ها موجب افزایش توان رقابتی سازمان خواهد شد. (پفر^{۱۵}-۱۹۹۷).

* امنیت شغلی: افراد به موجب عواملی که خارج از کنترل آنها روی می دهد مانند رکود اقتصادی، شغل خود را از دست نمی دهند.

* جذب بسیار دقیق: سازمان مهارت های اساسی مورد نیاز را مشخص می سازد و افراد را بر اساس این مهارت ها جذب می کنند.

* تیم های خود گردان: این تیم ها دارای انواع تخصصی، منابع کافی و اختیارات لازم برای انجام کارها هستند.

* پرداخت بر مبنای عملکرد

* آموزش

* کاهش تبعیض ناشی از مقام سازمانی

* تسهیم اطلاعات

بهترین هماهنگی^{*}

در این روش طراحی به این نکته اشاره می شود که نمی توان روشی جهان معمول و یکسان در تمام شرایط ارایه کرد. هر روش برای شرایط خاص مناسب است. در اینجا بهترین روش، روشی است که شرایط و اقتضا را در نظر داشته باشد. در این روش، ابتدا با آگاهی از بهترین روش ها، روشی که بهتر بتواند نیازهای عملیاتی و استراتژیک را تأمین کند، انتخاب می شود. در این روش به عوامل محتوایی سازمان مانند فرهنگ، فن آوری، محیط و فرآیندها توجه کافی می شود.

نقش مدیریت استراتژیک منابع انسانی در موقیت

سازمان مشارکت در ایجاد ارزش افزوده

ارزش افزوده در مفهوم کلی آن عبارت است از توسعه و بهره گیری که تمام منابع موجود در سازمان به نحوی که بازده حاصله فراتر از آنچه سازمان هزینه کرده است، بشود. در این نقش، کارکنان به ایجاد ارزش افزوده کمک می کنند. آنها ماموریت، اهداف و طرح های راهبردی را مشخص می نمایند. سازمان باید کارکنان را پرورش دهد و موجبات ایجاد انگیزه در آنها را فراهم آورد. باید روابط پایدار و سالمی فیما بین کارمندان و مدیران ایجاد شود. افرادی جذب می شوند که شایستگی ها و مهارت های لازم را داشته باشند و در مجموع با سرمایه گذاری روی افراد، موجبات ایجاد ارزش افزوده فراهم می شود.

مشارکت در ایجاد مزیت رقابتی پایدار

دیگر نقش استراتژیک، کمک به خلق مزیت رقابتی پایدار است. منظور از پایدار بودن، این است که این مزیت رقابتی که از رقبا برتر است به آسانی قابل تقلید نباشد. سرمایه گذاری روی منابع انسانی به عنوان یک مزیت

ارزش افزوده در مفهوم کلی آن عبارت است از توسعه و بهره گیری که تمام منابع موجود در سازمان به نحوی که بازده حاصله فراتر از آنچه سازمان هزینه کرده است. از آنچه سازمان هزینه کرده است، بشود. در این نقش، کارکنان به ایجاد ارزش افزوده کمک می کنند. آنها ماموریت، اهداف و طرح های راهبردی را مشخص می نمایند. سازمان باید کارکنان را پرورش دهد و موجبات ایجاد انگیزه در آنها را فراهم آورد.

سازمان باید کارکنان را پرورش دهد
و موجبات ایجاد انگیزه در آنها را تعديل کند و نیازی به اعمال کنترل خارجی نباشد.

فراهم آوردن

رشد، روش های جذب، پیچیده تر، آموزش تخصصی و فرآیندهای مدیریت عملکرد مطرح می شوند. در مرحله بلوغ، به کاهش هزینه منابع انسانی، افزایش بهره وری و آموزش توجه می شود و در نهایت در مرحله افول به کوچک سازی^{۱۶}، کم توجهی به اتحادیه ها و هماهنگی افقی به دنبال طراحی مجموعه ای از روش ها و سیاست های است که هماهنگ و منسجم باشند. در این راه می توان از فرآیندهای یکپارچه کننده مانند مدیریت عملکرد یا شایستگی ها استفاده کرد.

فرایند مدیریت استراتژیک منابع انسانی

تا اینجا به بررسی مژروح مفاهیم پرداختیم اما لازم است بدانیم که این مفاهیم برای استفاده در طراحی در اجرای استراتژی ها کافی نیستند، بلکه نیازمند فرآیندهای هستند تا آنها را ترکیب کرده و جهت طراحی و اجرا مهیا سازد.

مدل مدیریت تعهد بالا

هدف این مدل، تقویت تعهد دو جانبه است و تلاش بر این است تا کارکنان خود، رفتارشان را تعديل کنند و نیازی به اعمال کنترل خارجی نباشد. تاکید بر اعتماد، نیاز به اعمال زور و فشار را کاهش می دهد. سعی می شود سلسله مراتب سازمانی کاهش یابد و در مقابل، ساختارهای گروهی تقویت شوند. در اینجا تاکید بر انعطاف پذیری مشاغل است نه استفاده از شرح شغل های دقیق و خشک. طراحی مشاغل با استفاده از تکنیک های غنی سازی شغلی^{۱۷}، سعی در ایجاد رضایت در افراد دارد. افراد سازمان به عنوان سرمایه معنوی گرانبهای محسوب می شوند و سازمان تا حد ممکن از بازخرید و کاهش نیرو جلوگیری می کند. در این مدل، از شکل های جدید پرداخت مانند پرداخت انگیزشی^{۱۸} که شامل پرداخت بر مبنای مهارت^{۱۹}، پرداخت بر مبنای قطعه^{۲۰} و مشارکت در سود^{۲۱} است، به طور وسیع استفاده می شود.

مدل مدیریت عملکرد بالا

هدف این مدل، بهبود عملکرد سازمان از طریق افزایش بهره وری، افزایش کیفیت کار و خدمات، افزایش کیفی خدمات به مشتری، افزایش سود، رشد اقتصادی و ایجاد ارزش بیشتر برای سهامداران بوسیله کارکنان است. روش های مورد استفاده، شامل جذب بسیار دقیق افراد، طراحی دقیق شغل، ارزیابی عملکرد، ایجاد مهارت های چندگانه، ایجاد گروه های خود گردان^{۲۲}، آموزش گسترده و سبک رهبر حمایت گرانه به جای سبک آمرانه.

مدل مدیریت مشارکت بالا

در این الگو کارکنان در زمرة شرکای سازمان هستند و نظرهای آنها در تصمیم گیری ها لحاظ شده و منافعشان مورد توجه است. کارکنان دارای حق رأی در مسائل مربوط به خود هستند. وجود جو مساعد برای مذاکره و تبادل نظر از ویژگی های بارز این الگو است. هدف از ایجاد این جو، آگاهی دو جانبه است. کارکنان از رسالت و آرمان های سازمان آگاه شده و مدیران از نظرات و نیازهای افراد

منابع:

- 1- آرمسترانگ، مایکل (۲۰۰۱) - مدیریت استراتژیک منابع انسانی - ترجمه دکتر سید محمد اعرابی و داود ایزدی - تهران ۱۳۸۰
- 2- Beer, Robert. (1984). "Stratgy & Human Resources". Personnel Journal 1. No.33.
- 3- Fomburn,Roy.(1984). "Strategic Human Resources Management" Homewood.
- 4-Petter,steve.(1997). "Designing HR Strategies" Human resources Review. No.39
- 5-Truss,Catherine.Gratton,Lynda.(1994). "Strategic Human Resources Management I,. The International Journal ofHRM ". No.43
- 6- Storey,smith.(1996). "HRM Nature & Aspects ". Readings In HRM & Personnel Management. No.81.
- 7- Wright, P. McMahon , G.(1992). II Theoritical Perspective for SHRM ". Journal ofmanagement. No.18
- 8- www .SHRM.com

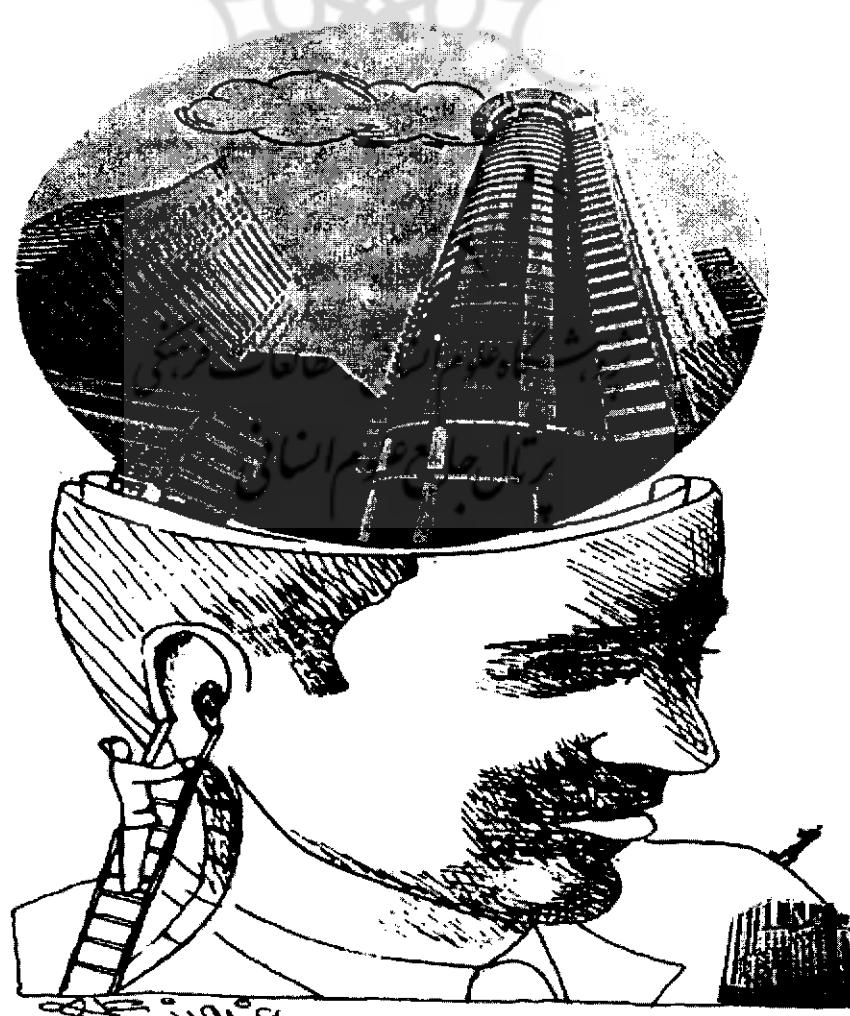
سرمایه‌گذاری روی منابع انسانی

به عنوان یک مزیت رقابتی پایدار به این معنی است که با جذب و افزایش رقابتی پایدار به این معنی است که با جذب و آموزش

آموزش افرادی که مزیت رقابتی ایجاد می‌کند، رقبانمی توانند این مزایا را به سرعت الگوبرداری کنند، زیرا مجموعه‌ای از رفتارها، ارزش‌ها و نگرش‌ها و نگرش‌ها را نمی‌توان به سادگی مانند فناوری تقلید کرد.

نتیجه گیری

در عصر حاضر مدیریت منابع انسان رانمی توان بخشنی داشت که تنها و ظایف مشخص و محدودی در قبال کارکنان به عهده دارد. در شرایط متتحول و رقابتی، مدیریت منابع انسانی نیازمند داشتن نگرشی استراتژیک و فراگیر است تا بتواند برای سازمان، مزیت رقابتی و ارزش افزوده ایجاد کند SHRM . با توجه به نیازهای شمرده شده، رسالت خویش را در جهت کسب موارد مطرح شده قرار داده است. SHRM با توجه به نقاط قوت و ضعف داخلی و موقعیتها و تهدیدهای خارجی با تعامل به استراتژی تجاری می‌پردازد، بدین صورت که برخلاف گذشته دیگر فعالیتی مجرما و صرفأ تأثیرپذیر نیست بلکه خود می‌تواند بر استراتژی کلی سازمان اثر گذار باشد.

امام اهل علمی سیر

ساده زیستی

قسمت دوم

گروه معرفت مدیران

امام راحل به مصادق العلماء ورثه الانبیا در اسوه بودن نیز از انبیا ارت برده است زمانی می توان آن حضرت را اسوه قرار داد که بر سیره نظری و عملی ایشان وقوف داشته و آنگاه تبعیت کرد. برای رسیدن به این مقصود، خاطراتی از ایشان را به اختصار می آوریم تا تحلیل مختصری از رفتار آن حضرت را چرا غرای راه خود قرار دهیم.

خانه امام مثل مسکن فقر ترین افراد نجف بود
اولین مصاحبه خبرنگاران لوموند نجف بالام

در پیچ یکی از کوچه های تنگ نجف که خانه هایشان برای آن که سپری در مقابل تابش سوزان آفتاب باشد، سخت فشرده شده است، مسکن محقر آیت الله خمینی قرار دارد. این خانه نظیر مسکن فقیر ترین افراد نجف است. در سه اطاق این خانه حداقل ۲۰۰ متر از نزدیکان وی حضور داشتند. در این مسکن محقر قدرت رؤسای شورش و یاروسای جمهه مخالف که در تبعید به سر می بردند، هیچ نشان و علامتی دیده نمی شود. اکنون مادر حضور آیت الله در اتفاقی ۲۳۰ متر و در خانه ای هستیم که در دورترین قسمت نجف واقع است. شهری که از لحاظ وضع جغرافیایی یکی از بدترین مناطق کویری عراق است.

مثل همه طلاق

حججه الاسلام والمسلمین رحیمیان

امام در طول مدتی که در نجف اشرف بودند در یک منزل اجاره ای قدیمی که از جهت سادگی مثل منازل سایر مردم عادی و طلاق بود سکونت داشتند.^۲

به خاطر مردم پذیرفتند

حججه الاسلام والمسلمین سید مرتضی موسوی اردبیلی ابرکوهی

با این که امام به هوای گرم نجف عادت نداشتند و در نجف گاه هوا به قدری گرم می شد که ما خاکت به این هواداشتم حتی روی پشت بام نمی توانیستیم بخوایم (چون موسی وزیدن باد سرمه بود) اما امام در عین حال که می توانستند کولر تهیه کنند و عاشقان آن حضرت اسرار می کردند که با توجه به کهولت سن برای ایشان کولری تهیه کنند. راضی نمی شدند با این که ارزان بود. بعد بعضی به ایشان اسرار کردند که حداقل در بیرونی تان اجازه نسب کولر بدیدند چون مردم خیلی در فشار گرم ماستند تا امام ناچارا به خاطر رعایت حال مردم راضی شدند و اجازه دادند در بیرونی شان کولر بگذارند.^۳

حتی مثل طلبه ها به کوفه نمی رفتند

حججه الاسلام والمسلمین مهدی کروی

در سالی که امام در نجف زندگی کردند، ساده ترین شکل زندگی را داشتند. امام حتی به اندازه طلبه های معمولی هم از وسائل رفاهی بهره مند نمی شدند. حتی ساده ترین طلبه ها هم چند روزی در فصل تابستان برای هوا خوری از نجف خارج می شدند و بیکوفه می رفتند. چون هوای کوفه از نجف کمی مناسبتر بود. امام حتی همین مسئله ساده را هم نمی پذیرفتند. و تمام سال را در همان خانه نجف زندگی می کردند.
هیچ وقت به هوا خوری نرفتند

- دکتر حسن حبیبی

حاج احمد آقامی گفتند امام در نجف تقریباً هیچ وقت استراحت به معنای هوا خوری و استفاده از باغ و امثال آن نیز داشتند و با وجود آن که در لطفت روح و طبع و ذوق امام بحقیقت نیست، ایشان نهایت دقت را داشتند که نظیر همه مردم ایران که زیر فشار هستند، زندگی کنند. در پاریس نیز امام به محض آنکه در توفل و شاتو مستقر شدند، همین رویه را از همان ابتدا پیش گرفتند و با وجود آن که معلوم بود که حال و حوصله استفاده از لطفت هوار ادارند، تکلیف را مقدم بر این امر قرار دادند و به محض آنکه لازم دیدند که کنج اتاق بنشینند چنین کردند روزهای اول که هنوز خانه ای برای محل اقامه نماز پیدا نشده بود از لحظه زندگی به امام ساخت می گذشت. دو سه اتاق تری هم بود که بیش از یک در ورودی نداشت و حضرت امام در اطاق عقب می نشستند و البته همواره عده ای در اتاق جلو بودند و هنگامی که ایشان می خواستند وضو بگیرند، باید از این اتاق عبور می کردند، ولی ایشان همواره با هایات آرامش و بارو حیه طلبگی با این وضع برخورد می کردند.

۱- طبیعه انقلاب اسلامی گزارش از اولین مصاحبه خبرنگاران لوموند نجف بالام

۲- کتاب پا به پای آفتاب جلد ۴

۳- روزنامه اطلاعات

در حال و هوایی دیگر فارغ از بورکینافاسو

نامه از پادگار امام به دکتر ولایتی

برادر بزرگوار، جناب آقای دکتر ولایتی با سلام، شبی در منزلمان در حین گرفتن کتاب شعر امام گفتید من در این شعر حافظ مانده‌ام و برایم مسئله است که چرا حافظ چنین گفته است:

پیر ما گفت خطاب قلم صنع نرفت
آفرین بر نظر پاک خطاب پوشش باد

همان موقع تحلیل‌هایی در دهنم آمد ولی هیچ نگفتم تا چندی پیش در موقع مطالعه کتاب چهل حدیث حضرت امام به مطلبی برخورد کرد که در ضمن آن امام به این شعر اشاره کرده بودند، حیفم آمد برایتان ننویسم.

امام در بحث خوف و رجاء مطالعی بدین مضمون آورده اند، عارف دارای دو نظر است: ۱- عارف نظر به نقصان ذاتی خود و جمیع ممکنات و سیه رویی کائنات دارد در این نظر عیناً و یا علماً به این نتیجه می‌رسد که از لاآ و ابدآ سر تا پای ممکن در ذل نقص و در بحر ظلمانی امکان و فقر و احتیاج است.

ممکن، به هیچ وجه از خود چیزی ندارد ناچیز صرف و بی‌آبروی محض و ناقص علی‌الاطلاق است و به طور کلی فقر و احتیاج فرع شیبی است و ممکن، اصولاً چیزی نیست تا محتاج و فقیر باشد پس هر چه هست و جل و اعلا است و تمام حسنات از اوست و تمام سینات و بدی‌ها از ممکن است چنانچه در سوره نساء آمده است «اما اصحابک من حسنة فمن الله وما اصحابك من سيئة فمن نفسك» پس در دنیا آنچه از بدی‌ها و سینات است از نفس ماست و آنچه خیر و خوبی است از او که حق مطلق است، می‌باشد. پس در دنیا بدی هست و لواز نفس ما باشد ازین گذشته در همین سوره آمده است «قل كل من عند الله» یعنی هر دو از خداست، این یک نظر. ۲- اما نظر دوم عارف نقص خود را در نظر نیاورد بلکه نظر به کمال واجب و بسط بساط رحمت و سعده عنایت و لطف خداوند نماید. این هم بساط نعمت و رحمت‌های گوناگون که احاطه بر آن از حوصله حصر و تحديد خارج است بی‌سابقه استعداد و قابلیت گسترده شده است. حق جل و علا ابواب الطاف و بخشش را بدون استحقاق به روی بندگان خود گشوده است و بدون این که کسی از او بخواهد تمامی نعمت‌های بی‌کران خود را در اختیار همه قرار داده است. عصیان اهل معصیت به مملکت وسیع او خللی وارد نمی‌کند و طاعت اهل طاعت در آن افروزی نیاورد، پس اگر در درگاه عزو جلالش و در پیشگاه رحمت و عنایتش عرض کنیم که بارهای ما را لباس هستی پوشاندی و تمام وسائل حیات و راحت ما را فوق ادراک مدرکین فرامودی اکنون ما در دار کرامت تو و در پیشگاه عز و سلطنت تو آمدیم یا ذنوب ثقلین در صورتی که ذنوب مدنیین در دستگاه تو نقصانی وارد نکرد و بر مملکت تو خللی وارد نیاورده است.

آخریا یک مشت خاک که در پیشگاه تو پیشیزی
نمی‌ارزد جز رحمت و عنایت چه می‌کنی؟ آیا از درگاه تو جز امید و رحمت چیز دیگری متوقع است؟ حال شعر خواجه شیراز رحمة الله عليه و حشره الله مع النبین عليهم السلام- پیر ما گفت خطاب بر قلم صنع نرفت- نظریه دوم است و که ذنوب مدنیین در دستگاه تو نقصانی وارد نکرد و کمی‌ها و کاستی‌ها، سیل‌ها و زلزله‌ها بر مملکت تو، صنع وارد نیاورده است. و نیم خط دوم هم آفرین بر نظر پاک خطاب پوشش باد- نظریه اول است که بالاخره سیئه ای است ولی از نفس اماره ماست و یا بگو کل من عند الله . برادر عزیزم هر دو نظریه از پیر است ولی از دیگاه که یکی خوف است و دیگری رجاء. چرا که خواجه شیراز خود از پیران واصل است. و حضرت امام نتیجه می‌گیرند.

که نظریه اول انسان را شدیداً خالف می‌کند که آنچه از ماست جز گناه و کوتاهی چیزی نیست با چه رونی پیش خدا حاضر شویم و نظریه دوم انسان را شدیداً امیدوار می‌نماید چرا که گناهان ما چیزی نیست که بر قلم صنع او خطای رفته باشد و این خوف و رجاء مایه سعادت دارین است. از این که از مسائل بورکینافاسو بازتاب داشتم مذدرت می‌خواهم!

قربافت، دوستدارت، احمد/ ۲۵/ اسفند/ ۶۸

البته این نکته را تذکر دهم که بعضی‌ها بدی‌ها و سینات را عدمی می‌دانند و وجود را غیر محض. ضمیمانمکن است نظر امام این‌گونه که من فهمیده ام نباشد والله عالم.

حقوق و مدیران

میات تحریریه بخش حقوق و مدیران

اساساً انسان موجودی اجتماعی است که برای صیانت اجتماع خود از کلیه خطرات و تهدیدهای احتمالی، به درستی تشخیص داده است که باید قوانین و مقرراتی بر روابط اشخاص با یکدیگر حکومت کند.

بدین سان، از لحاظ تاریخی، مفهوم حقوق با مفهوم دولت، که جامعه متسلکی از افراد است، ارتباط نزدیک و تنگاتنگی می‌باید. هدف اصلی حقوق نیز ایجاد آن چنان نظم و امنیتی است که دوام واستمرار این هم‌زیستی مسالمت‌آمیز را تضمین نماید.

با این وجود، با از بین رفتن حکومت‌های خودکامه، این پرسش به میان آمده است که آیا نقش حقوق، تنها صیانت اجتماع و تضمین بقای حکومت است؟ یا این که قواعد آن باید بر عدالت و انصاف مبنی بوده، برای هر کس حق و تکلیفی را معین نماید که شایسته و سزاوار اوست.

با جمعبندی کلی اظهار نظرها در این خصوص به نظر می‌رسد که مبنای پیاش فواعد حقوقی، هم برقراری عدالت و هم تأمین نظم و امنیت عمومی است.

به عبارت دیگر، اصول و قواعد حقوقی باید از یک سو، عادلانه و منطبق با فطرت انسان‌ها باشند و از سوی دیگر، ضمن برقراری نظم و امنیت عمومی، مانع از تجاوزها و تعدیات برخی از افراد اجتماع نسبت به حقوق دیگران گردند.

پ- هدف حقوق

هر چند، با توجه به آنچه گفته شد، به نظر می‌رسد که هدف تمام اصول و قواعد حقوقی از یک طرف اجرای عدالت و از طرف دیگر تأمین نظم و آسایش عمومی باشد، ولی با این حال معلوم نیست که چگونه می‌توان این مفاهیم مجرد و کلی را با حقایق خارجی منطبق کرده، معیار معینی برای تشخیص عدالت ارایه نمود؟

هنوز بشریت به پاسخ روشی در مقابل این پرسش دست نیافته است که آیا هدف از ایجاد تمام اصول و قواعد حقوقی، باید تأمین آسایش و آزادی فردی بوده، تنها منافع خصوصی اشخاص، بدون در نظر گرفتن منافع جمع، موضوع تصمیم‌گیری‌ها و قانون گذاری‌ها قرار گیرد؟ یا این که مقصود اصلی، تأمین احتیاجات و نیازمندی‌های اجتماع بوده، تضمین سعادت جامعه و ایجاد نظم در روابط اجتماعی، بیش از هر امر دیگری، باید مورد توجه قانون گذاران و دولتمردان واقع شود؟

گروهی از دانشمندان که طرفدار عقیده اول بوده اند، نظریه «حقوق فردی یا اصالت فرد» و گروهی دیگر که مدافعان عقیده دوم بوده اند، نظریه «حقوق اجتماعی یا اصالت جامعه» را مطرح نموده اند.

شایان گفتن است که بر هر دو نظریه نام برد، ایرادها و انعقادهای بسیاری وارد بوده، هیچ‌کدام به تنهایی نمی‌توانند هدف

الف- تعریف حقوق

در زبان فارسی، کلمه حقوق در معانی زیر به کار رفته است:

۱- مجموع قواعد و مقرراتی که بر اشخاص، از آن جهت که در اجتماع هستند، حکومت می‌کند. انسان، موجودی اجتماعی است و باید در میان هم‌نوعان خود بهسر برد. هر شخص در اجتماع دو نفری پدر و مادرش به وجود آمده، در سایه مراقبت‌ها و عواطف این گروه کوچک، نیازمندی‌های مادی و معنوی خوبی را تأمین می‌نماید، ولی او پس از دوران کودکی، ناچار است با دیگران بهسر برده، با همکاری آنان، خواسته و احتیاجات خود را برآورده سازد. از سوی دیگر، خواسته‌ها و احتیاجات افراد به حکم فطرت، شباهت زیادی به هم دارد. کم و بیش همه یک چیز را طالبد و آن منافع حد و حصر مادی است. بدین سان برای کسب منافع بیشتر و تأمین زندگی بهتر، میان انسان‌ها نزاع درمی‌گیرد. این نزاع حتی ممکن است موجودیت و کیان جوامع بشری را در معرض تهدید قرار دهد. به همین سبب انسان عاقل از ابتدا به خوبی دریافت که از افراد آن اجتماع، امکان‌پذیر نبوده، الزاماً باید قواعد و مقرراتی بر روابط اشخاص، از آن جهت که عضو جامعه هستند، حکومت کند.

مجموع این قواعد و مقررات را، ما امروزه، حقوق می‌نامیم.

۲- حقوق به منظور تنظیم روابط اجتماعی و حفظ نظم جامعه، امتیازاتی برای هر فرد و برابر دیگران شناخته، توانایی خاصی به او می‌بخشد. این امتیاز و توانایی را حق می‌نامند که جمع آن حقوق است و حقوق فردی نیز گفته می‌شود. بنابر این، حق حیات، حق مالکیت، حق آزادی شغل و حق زوجیت به اعتبار معنای اخیر است. حال آن که، کلمه حقوق، در معنای اول آن، همیشه با ترکیب جمع و برای نشان دادن مجموع قوانین و مقررات به کار می‌رود مانند حقوق ایران، حقوق مدنی، حقوق بین‌الملل و حقوق اسلام.

۳- علاوه بر معانی فوق‌الذکر، کلمه حقوق در معانی دیگری نیز به کار رفته است. به طور مثال هنگامی که از حقوق کارمندان دولت یا حقوق دیوانی سخن گفته می‌شود، مقصود از آن، دستمزد کارکنان و مبالغی است که دولت برای ثبت اسناد رسمی از طرفین معامله می‌گیرد.

ب- مبنای حقوق

بدیهی ترین مفهومی که همگان از حقوق و قانون دارند، این است که اصول و قواعد آن بر اشخاص تحمیل شده، ایجاد الزام می‌کند. حال این سؤال در ذهن مطرح می‌شود که چرا بایستی از قانون اطاعت کرد؟ چه نیرویی پشتیبان آن است؟ و چه جاذبه‌ای مارا به اجرای اصول و قواعد آن وادار می‌سازد؟ این نیرو و جاذبه پنهانی را «مبنای حقوق» می‌نامند.